

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

14.05.2009. godina
Beograd

Uvp. II 131/08

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragana Skoka, predsednika veća, Dušanke Marjanović, Željka Škorića, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu AA, za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Beogradu U. br. 2695/07 od 15. 04. 2008. godine, u predmetu invalidskog osiguranja, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 14.05.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se **UVAŽAVA** i **PREINAČAVA** presuda Okružnog suda u Beogradu U. br. 2695/07 od 15. 04. 2008. godine, tako što se tužba tužioca AA uvažava i poništava rešenje Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih, Direkcije u Beogradu 02/1 I br.486610 od 01.11.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba tužioca AA podneta protiv rešenja Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih, Direkcije u Beogradu 02/1 I br.486610 od 01.11.2007. godine kojim je odbijena, kao neosnovana, njegova žalba izjavljena protiv rešenja Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih, Filijale u Beogradu 610290 od 02.09.2003. godine, a kojim je tužiocu utvrđena preostala radna sposobnost i pravo na raspoređivanje sa punim radnim vremenom na drugom odgovarajućem poslu.

U zahtevu za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Beogradu, podnosilac zahteva pobija zakonitost presude, ukazujući da u provedenom postupku činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, odnosno da je nepravilan zaključak tuženog organa da kod tužioca postoji preostala radna sposobnost za rad sa punim radnim vremenom. Smatra da je pravilno utvrđeno da je tužilac nesposoban da obavlja poslove radnog mesta polukvalifikovanog radnika na kome je radio pre nastanka bolesti, ali je nepravilan zaključak da je sposoban da sa normalnim radnim vremenom, koje neugrožava njegovo zdravstveno stanje, radi na drugom odgovarajućem poslu gde neće biti izložen radu na mestima gde bi mogao da ugrozi svoj ili tuđi život većim fizičkim naprezanjem. Ukazuje da prvostepeni organ citira odredbe Pravilnika o obrazovanju, organizaciji i postupku rada organa veštačenja na osnovu kojih je obavljeno veštačenje, pa navodi da je tim odredbama izričito propisano da pri utvrđivanju preostale radne sposobnosti nalaz, ocena i mišljenje treba da sadrži koje poslove u okviru drugog odgovarajućeg posla je kao osiguranik sposoban da radi sa punim radnim vremenom. Kako drugostepeni organ nije precizirao tačan naziv odgovarajućeg posla na koje bi mogao biti raspoređen u okviru preostale radne sposobnosti, smatra da je navedeno činjenično stanje nepotpuno i protivrečno, da se pobijana presuda zasniva na bitnim povredama odredaba postupka, a da je sve to imalo za posledicu pogrešnu primenu materijalnog prava. Predlaže da Vrhovni sud uvaži zahtev i poništi pobijanu presudu.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 48. Zakona o upravnim sporovima («Službeni list SRJ», br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao,

Zahtev je osnovan.

Iz spisa predmeta se vidi da je osporeno rešenje, koje je pobijanom presudom ocenjeno kao pravilno i na zakonu zasnovano, doneto u ponovnom postupku u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije Uvp II broj 199/06 od 29.06.2007 godine i da je u tom postupku tuženi organ otklonio povredu pravila postupanja na koje mu je ukazano ovom presudom, te time postupio saglasno članu 61. Zakona o upravnim sporovima. Prema obrazloženju pobijane presude, nalaz, ocena i mišljenje drugostepenog organa veštačenja broj 1128 od 12.01.2006. godine, sa dopunom broj 358 od 02.03.2006. godine, koje je dato na osnovu medicinske dokumentacije i ličnog pregleda tužioca dana 12.01.2006. godine, a u smislu primedbi iz ranijih presuda Okružnog suda u Beogradu, u svemu saglasan Pravilniku o obrazovanju, organizaciji i postupku rada organa veštačenja („Službeni glasnik RS“, broj 45/97) i može da služi kao pouzdan osnov za utvrđivanje činjeničnog stanja u ovom predmetu i donošenje odluke o tužiočevim pravima iz invalidskog osiguranja. Stoga je, prema odluci Okružnog suda, na osnovu takvog nalaza, drugostepeni organ pravilno utvrdio opis poslova koje tužilac ne može da radi, a precizno izjašnjenje drugostepenog organa veštačenja nije bilo moguće jer je tužilac van radnog odnosa pa nema drugog odgovarajućeg posla sa kojim može da se uporedi posao polukvalifikovanog radnika u građevinarstvu, što je pravilno zaključio i tuženi organ.

Polazeći od navedenog, Vrhovni sud Srbije nalazi da se ne može prihvatiti kao pravilna ocena Okružnog suda data u pobijanoj presudi, da su nalaz, ocena i mišljenje organa veštačenja, na kojima su zasnovane odluke donete

uata u pobijanoj presudi, da su nalaz, ocena i mišljenje organa veštačenja, na kojima su zasnovane odluke donete u upravnom postupku, date saglasno članu 63. stav 1. tačka 12. Pravilnika o obrazovanju, organizaciji i postupku rada organa veštačenja („Službeni glasnik RS“, broj 45/97). Naime, navedenom odredbom Pravilnika propisano je, između ostalog, da pri utvrđivanju preostale radne sposobnosti nalaz, ocena i mišljenje treba da sadrži koje poslove u okviru drugog odgovarajućeg posla je osiguranik sposoban da radi sa punim radnim vremenom (tačan naziv i vrsta poslova). U nalazu prvostepenog i drugostepenog organa veštačenja nije naveden tačan naziv i vrsta poslova koje je tužilac sposoban da radi sa punim radnim vremenom, a sa utvrđenom preostalom radnom sposobnosti, čime je prema oceni Vrhovnog suda Srbije organ veštačenja postupio suprotno citiranoj odredbi Pravilnika o obrazovanju, organizaciji i postupku rada organa veštačenja. Ovo tim pre što se iz datih nalaza vidi da se radi o licu – polukvalifikovanom radniku koji je radio u građevinarstvu i koji je izgubio vid na levom oku, da ima očuvan vid na drugom oku, (pri čemu nije navedeno koliko je taj vid očuvan, a tužilac u tužbi navodi da i na ovo oko slabo vidi, kao i da je zbog nemogućnosti obavljanja posla otpušten i sa radnog mesta čuvara kao najnižeg po kvalifikaciji na lestvici poslova), te da ima degenerativne promene na kičmenom stubu sa neurološkim i psihičkim statusom emocionalno nezrele strukture ličnosti skromnih intelektualnih potencijala, pri čemu za „drugi odgovarajući posao“ nije potrebna prekvalifikacija ili dokvalifikacija. S druge strane navodi se u nalazu da tužilac sa preostalom radnom sposobnosti ne može da radi na poslovima gde bi mogao da ugrozi svoj ili tuđi život, sa većim fizičkim naprezanjima, na poslovima gde je potreban očuvan binokularni vid i ravnoteža i na kome se ne zahtevaju psihičko naprezanje, koncentracija i pažnja. Kod takvog stanja stvari sud nalazi da tužilac osnovano zahtevom ukazuje da je bilo nužno navesti tačan naziv, odnosno vrstu poslova koje sa navedenim zdravstvenim stanjem on može da obavlja u odnosu na utvrđenu preostalu radnu sposobnost. Sa iznetog se ne može kao pravilan prihvatiti zaključak iz obrazloženja osporenog rešenja i pobijane presude da ovakav nalaz drugostepenog organa veštačenja predstavlja pravilan i pouzdan osnov za utvrđivanje činjeničnog stanja u ovom predmetu i donošenje odluke o tužiocim pravima iz invalidskog osiguranja.

Polazeći od iznetog, Vrhovni sud Srbije je našao da je zahtev za vanredno preispitivanje pobijane presude Okružnog suda u Beogradu osnovan, pa je, primenom člana 49. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude. U ponovnom postupku Okružni sud u Beogradu nije dužan da donosi novu odluku o oceni zakonitosti osporenog rešenja u upravnom sporu, a tuženi organ je dužan da u ponovnom postupku pravilno i potpuno utvrdi činjenično stanje, odnosno pribavi nalaz, ocenu i mišljenje organa veštačenja u kome će saglasno članu 63. stav 1. tačka 12. Pravilnika o obrazovanju, organizaciji i postupku rada organa veštačenja biti navedeni tačan naziv i vrsta poslova koje je tužilac sposoban da radi sa punim radnim vremenom sa utvrđenom preostalom radnom sposobnosti, te nakon toga, pravilnom primenom materijalnog propisa, doneti novu na zakonu zasnovanu odluku o žalbi tužioca, pri čemu je vezan pravnim shvatanjima i primedbama Vrhovnog suda iz ove presude u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 14. 05. 2009. godine Uvp. II 131/08

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Radojka Marinković, s.r. Dragan Skoko, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

RR